

EMMANUEL BOURDIER

LBRIS

We know
books

DACĂ E MIERCURI, E BUNICUL!

UN ROMAN ILUSTRAT
DE LAURENT SIMON

TRADUCERE DIN LIMBA FRANCEZĂ
DE SVETLANA CÂRSTEAN

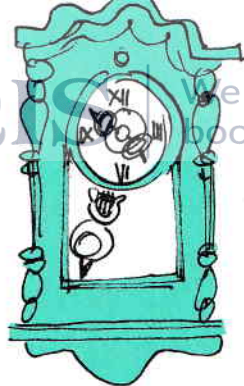

EDITURA FRONTIERA

Dacă e miercuri
și e după-amiază,
sunt la bunicul
și la bunica (ce fază!),
unde-i iadul un pic
și totul cam varză.

Părinții mei lucrează și au grijă de mine bunicii. Ei sunt drăguți de felul lor, n-am ce zice, dar la ei acasă mă plictisesc ceva de speriat. N-au internet, n-au televizor, au doar trei benzi desenate amărâte, și alea cam îngălbenite, iar în jurul casei nu-s decât lanuri de porumb cât vezi cu ochii.

Iar înăuntru miroase
a conopidă mucegăită
și a murdărie
de muște.

La ei acasă, uite, de exemplu, nici nu s-a făcut ora patru și mi se pare că timpul a stat în loc. Asta deși n-am nicio îndoială că ceasul cel mare cu pendul din sufragerie merge bine-mersi. Tic-tacul lui, care seamănă mai degrabă cu un bum-bum, îmi toacă nervii fără oprire.

Citesc deja pentru a treia oară *Bécassine* în stil manga, adică de la coadă la cap. Ce să fac, încerc și eu să-mi umplu timpul cu ceva. Dar, după cum se vede, nu prea reușesc.

Bunica stă într-un fotoliu, cu ochelarii pe vârful nasului. N-am înțeles niciodată la ce-i folosesc ochelarii ăștia dacă nu-i ține niciodată la ochi. Joacă sudoku. Dacă-o fi ca jocul ăsta stupid să devină vreodată sport olimpic, bunica sigur o să ia medalia de aur.

Atât de tare mă plictisesc, că-mi vine s-o iau pe *Bécassine* și s-o fac ferfeniță.

Oftez.
LBRIS

We know
books

Bunica nici nu mă bagă în seamă.

Re-oftez.

Mai tare. Bunica ridică o sprânceană.

Re-re-oftez.

cu așa de mult năduf, că l-aș face să zboare și pe cel mai gras dintre cei trei purceluși. În sfârșit, bunica își scoate nasul din sudoku și se uită la mine.

– Ce s-a întâmplat, dulceața mea?

– Mă plictisesc.

– Nooo. La vârsta ta nu te plictisești niciodată.

– Ba da. Mă plictisesc.

– Du-te să-l vezi pe bunicul.

– Nuu. Bunicul
e cu capu-n căpșune.

– Ba deloc! E dus după fasole verde. Du-te la el, o să-i facă plăcere.

— Voi de ce
n-aveți televizor?

We know
books

– Televizorul atrage bursucii. Hai, du-te să-l
vezi pe bunicul.

De-abia mă ridic de jos, de parc-aș avea o
tonă, și mă urnesc fără chef spre ușă, târșâin-
du-mi picioarele. Mai oftez o dată, de formă și
ies în soarele din curte.

Până și afară se simte mirosul ăla de cono-
pidă mucegăită.

Care-i treaba cu casa asta, e vrăjită sau ce?

LBRIS

We know
books

Bunicul chiar e
cu capu-n căpșune.
Știu eu ce spun.